

MINDRE MEDDELELSER

Ynglefugle paa Store Holm og Lille Holm i Præstø Fjord.

I D. O. F. T., 1944, Side 31—36 har Herr ERIK KOPP skrevet en Artikel om Fuglelivet paa de to Holme. Saa vidt jeg kan se af Artiklen, udstrækker Herr KOPP's Besøg paa Holmene sig kun til 1943, men man skal være meget forsigtig med at danne sig et Billede af Arternes Talrigbed ud fra et Aars Iagttagelser, da det ofte varierer en Del fra Aar til Aar. Jeg har selv i de sidste 20 Aar besøgt Holmene, især Store Holm, flere Gange i Maj og Juni. I 1943 var jeg der $^{10}/_5$ og $^{25}/_5$ og var derfor nogenlunde orienteret med Hensyn til Ynglefuglene. Det undrer mig derfor meget, at Herr KOPP omtaler Redefund af Pibeand, Krikand og Atling, endog henholdsvis 2 og 4 Reder af de sidste; ogsaa Talrigbeden af nogle af de andre omtalte Arter er ikke i Overensstemmelse med mine Iagttagelser.

Pibeand (*Anas penelope*) har jeg hverken i 1943 eller noget tidligere Aar truffet paa eller ved Holmene før hen i August, og jeg tvivler derfor meget paa Rigtigheden af omtalte Redefund. Ganske vist er Oologi jo et Ord, som ikke alle kan taale at høre, men jeg tror nu ikke, Pibeandebestanden havde taget nogen Skade, eller nogen var blevet forargede, hvis der havde været taget et Æg, i Særdeleshed naar de var spredt for alle Vinde, og saa kunde Rigtigheden jo være konstateret.

Krikand (*Anas crecca*) har jeg aldrig set paa eller i Nærheden af Holmene før i Træktiden, dog har jeg først i August 1934 skudt Ællinger, der kun havde fløjet faa Dage, men derfor er det jo ikke sikkert, at de er udruget paa Holmene.

Atling (*Anas querquedula*). Det undrer mig ogsaa meget, at der skulde være fundet 4 Reder af denne And. I de Aar jeg er kommet paa Holmene, har jeg kun set dens Rede 2 Gange, nemlig $^{22}/_5$ og $^{28}/_5$ 35, og i de sidste 5-6 Aar har jeg ikke set den der i Yngletiden. Nu bliver der ikke nævnt Data for Fundene, men de 2 Gange jeg har været paa Øen i 1943, er den blevet ret grundig undersøgt, og selvom man kan gaa forbi en Rede, tør jeg med Bestemthed sige, at jeg ikke kan have overset alle omtalte fire Reder.

Skeand (*Spatula clypeata*). Antallet varierer noget fra Aar til Aar, men det almindelige Antal er 12-15 Par.

Gravand (*Tadorna tadorna*). Yngler eller forsøger kun paa at yngle de Aar, hvor Forsommeren er nogenlunde tør, og naar der findes opskyllede Rør, hvorunder den kan ruge.

Toppet Skallesluger (*Mergus serrator*). Yngler baade paa Store Holm og Lille Holm, men Antallet varierer og afhænger af Vegetationens Yppighed, i Reglen 6-10 Par paa begge Holme.

Knopsvane (*Cygnus olor*). Ynglede første Gang paa Holmen i 1943; men den har i flere Aar ynglet ved Even og Tubæk.

Vibe (*Vanellus vanellus*). I Artiklen omtales den som talrig. Det er den nu ikke. Det normale Antal er 5-6 Par, men der var nogle flere, ca. 12-15, i 1943, saa hvis der er fundet 150-200 Unger, maa de, saafremt de endnu ikke havde naaet den flyvedygtige Alder, været gaaet igen, med mindre der foreligger en Forveksling med

Rødbben (*Tringa totanus*), der slet ikke er nævnt i Artiklen, men ikke desto mindre er Store Holms Karakterfugl. Antallet af Ynglefugle er ca. 20-25 Par. Jeg fandt ved mine 2 Besøg i 1943 16 Reder med Æg.

Præstekrave (*Charadrius hiaticula*) og Ryle (*Calidris alpina*) er ikke konstante Ynglefugle paa Store Holm.

Brushøne (*Philomachus pugnax*). Antallet af Ynglefugle har i de sidste 10 Aar kun undtagelsesvis været mere end 6-8 Par. Ofte træffes sidst i April, ja endog langt ind i Maj et langt større Antal, men de forsvinder igen.

Strandskade (*Haematopus ostralegus*). 2-4 Par yngler aarligt paa Store Holm.

Klyde (*Recurvirostra avosetta*) er i langsom Tiltagen paa Store Holm; i 1943 fandtes 6-8 Par paa Holmen samlet i en lille Koloni, medens der i 1942 kun var 3 Par og tidligere Aar kun et enkelt.

Naar Smaafuglene ogsaa skal tages med, kan man ligesaa godt nævne Engpiber (*Anthus pratensis*) og Rørspurv (*Emberiza schoeniclus*), som er ligesaa talrig som Sanglærken (*Alauda arvensis*). Desuden findes der nogle Par Sivsanger (*Acrocephalus schoenobaenus*) og Rørsanger (*Acrocephalus scirpaceus*).

Man faar ogsaa af Artiklen det Indtryk, at Fuglelivet paa Holmene er i Fare. Det er dog ingenlunde Tilfældet; det har ikke forandret sig meget i de sidste 20 Aar. Der bliver ganske vist samlet Maageæg; men det er ret sjældent at finde øde-

lagte eller forladte Reder af andre Fugle. Ganske vist bliver Jagten som alle andre Steder, hvor den er fri, drevet hensynsløst; men udover de Ænder, der er udruget der, er der næppe mange Ynglefugle, der bliver skudt, og det vil være naivt at tro, at et Jagtkort til 2 Kr. — skriver to Kr. — vil indskrænke Jægernes Antal.

J. CHR. HARBOE.

Iagttagelser paa Hyllekrog 1944.

Som Supplement til Mag. B. LØPPENTHIN'S Iagttagelser fra 1928 og 1943 (D. O. F. T., 1944, pag. 36—38) skal jeg nævne nogle enkelte Iagttagelser fra et Heldagsbesøg d. 30. Juni 1944. I Modsetning til LØPPENTHIN undersøgte jeg ogsaa Øens østlige Ende, der stadig er afskaaret fra selve Hovedøen ved en smal og dyb Rende; i det følgende kaldes den for Nemheds Skyld „Østøen“. Af særlig Interesse var nedenstaaende Iagttagelser.

Af Gravand, *Tadorna tadorna*, saas 2 Par med Ællinger. 3 Knopsvaner, *Cygnus olor*, laa paa Vandet og 4 Ederfugle, *Somateria mollissima*, fløj over Øen.

Toppet Skallesluger, *Mergus serrator*. Talrig Ynglefugl. Fyrpersonalet oplyste, at de kendte 11 Reder V. og 1 Ø. for Fyret. Jeg fandt 2 af disse samt 1 Ø. for Fyret og endelig 2 Reder paa „Østøen“.

Stenvender, *Arenaria interpres*. 2 Stk. paa „Østøen“; de var ikke særlig ængstelige, saa de havde næppe Unger.

Af Klyde, *Recurvirostra avosetta*, saas 2 Stk.

Der fandtes hverken Æg eller Unger af Hættemaage, men derimod Yngel af Stormmaage og Sølvmaage i stort Antal; af sidstnævnte Art sikkert henved 500 ynglende Par.

Bysvale ynglede ved Fyret, og i Strandingsskuret fandtes 2 Reder af Landsvale samt 1 Rede af Hvid Vipstjert, bygget i en gammel Svalerede. For første Gang i den nuværende Fyrmesters Tid havde Graaspurven ynglet paa Øen; det udføjne Kuld bestod af 6 Unger. TORBEN SVENDSEN.

Koloni af Toppet Lappedykker, *Podiceps cristatus*.

Den 7. 5. 1944 saa jeg paa en Tur til Brabrand Sø ved Aarhus en Koloni af Toppet Lappedykker. Kolonien fandtes i en Klare i Tagrørene langs Søens nordlige Bred og bestod af tolv Reder, som alle indeholdt Æg, nemlig henholdsvis 5, 4, 4, 4,

4, 4, 3, 3, 2, 2, 1 og 1. Redernes indbyrdes Afstand var gennemsnitlig kun ca. 1 Meter. Tilfældet maa betegnes som ualmindeligt.

KAJ SVENDSEN.

Britisk Sildemaage, *Larus fuscus graellsii*, som dansk Ynglefugl.

Da jeg i 1940 fandt et Par Sildemaager ynglende paa Hans Lønnes Pold i Nymindestrømmen (D. O. F. T. 1940, p. 112), kunde jeg ikke med absolut Sikkerhed fastslaa, at det drejede sig om Tilstedeværelsen af den engelske Race, selvom jeg paa Grund af den ene Fugls paafaldende lyse Udseende ihvert Fald maatte antage, at denne Fugl tilhørte Racen.

Desværre er Ynglefugle ikke senere konstateret i Vestjylland, og Spørgsmaalet staar derfor stadig aabent. Imidlertid har Mag. scient. B. LØPPENTHIN, der har undersøgt saavel *L. f. fuscus* som *L. f. intermedius* og *L. f. graellsii* paa disses Ynglepladser, fremdraget Spørgsmaalet for mig og meddelt følgende Oplysninger om de 3 Racers Særpræg: „Paa *Larus f. intermedius* er Ryg og Vinger farvet omtrent som Svartbagens, *Larus f. fuscus* er lidt mørkere, maaske af en lidt mere brunlig Tone; *Larus f. graellsii* er meget kendeligt lysere og staar vel i Farve midt imellem *Larus argentatus*' lysegraa og *Larus f. fuscus*' næsten kulsorte Ryg.“

Efter dette er det tilfulde godtgjort, at den lyse Fugl fra Hans Lønnes Pold har tilhørt Racen *graellsii*; thi denne Fugl var saa afstikkende lys i Sammenligning med Magen, at der ikke kan have været Tale om et Par bestaaende af *L. f. fuscus* og *L. f. intermedius*.

NIELS HARALD JENSEN.

Svartbagens, *Larus marinus*, Yngleforekomst paa Sandrevet Syd for Læsø 1944.

Den 25. Juni 1944 foretog jeg en Undersøgelse af Sandrevet 3-4 km S. for Færøen med særligt Henblik paa Svartbagens Yngleforekomst. Hr. HARALD MADSEN, Vesterø, havde oplyst overfor mig, at han i Maj havde fundet 10-15 Reder med Æg, og med denne glædelige Meddelelse tog jeg af Sted. Desværre viste det sig, at Kolonien havde lidt overordentlig meget, antagelig ved Ægindsamling, da Svartbagen næppe har andre Fjender end Mennesket der. Til Trods for meget grundig Undersøgelse fandt jeg kun 2 Unger (10-14 Dage gamle) og en tom og forlængst forladt Rede. Der opholdt sig dog endnu

16 udfarvede Svartbage paa Lokaliteten; Ungfugle iagttoges ikke. Da jeg senere paa Dagen besøgte „Flaget“ ved Læsøs Nordkyst, saa jeg der 9 Svartbage, men der var intet, der tydede paa Ynglen paa denne Lokalitet. TORBEN SVENDSEN.

Dværgterne, *Sterna albifrons*, ynglende paa Vejby Fed.

I Sommeren 1944 fandtes en Rede Syd for Egaas Gennembrudssted. Fundet er ret bemærkelsesværdigt, idet Dværgterren iflg. SIGFRED KNUDSEN ikke har ynglet paa Feddet i de sidste 30 Aar.

TORBEN MUNCK.

Skarven, *Phalacrocorax carbo*, forsøger at yngle paa Als.

Skarven, der i mange Aar var helt udryddet som Ynglefugl her i Landet, har i de senere Aar atter slaaet sig ned et enkelt Sted, og det synes som om den er ved at brede sig til andre Steder.*)

Iflg. NIETHAMMER skal enkelte Par have ruget paa Als i 1905. Nu har den imidlertid atter indfundet sig her, idet en mindre Koloni i Foraaret 1944 slog sig ned i Hejrekolonien i Arnkil Skov.

De nærmere Omstændigheder er følgende:

Den 27. 5. 44 var jeg taget til Arnkil Skov for at kigge paa Hejrer (*Ardea cinerea*) og Ravne (*Corvus corax*), der ruger i Hejrekolonien. Herved opdagede jeg en Flok paa 25 Skarver, der fløj rundt lavt over Kolonien; senere var der 30. Medregnet enkeltvis sete Fugle, der stadig haydes for Øje, var der ialt ca. 40 Skarver. Om Aftenen kom Grupper paa 5-10 Fugle flyvende fra Augustenborg Fjord og kredsede længe over Hejrekolonien, inden de slog sig ned i denne; ialt var der 35-40 Skarver.

Skarverne holdt til midt i Hejrekolonien, og nu og da lød deres basagtige Stemmer. I et Træ her saas 4 Reder; de var mindre end Hejrerederne og adskilte sig fuldstændigt fra disse ved for en stor Del at være bygget af Løv, medens Hejrerederne overvejende var af Pinde. Paa disse Reder saas der rugende Fugle. Der var sikkert endnu flere ikke synlige Reder, selvom langtfra alle Skarverne har ruget. Fuglene var iøvrigt ret sky og Flugten var meget smidig, naar de fløj over Hovedet paa mig.

*) Efter foreliggende Meddelelser har Skarven i 1944 ynglet flere Steder i Landet.

Nu rejste jeg en Tid fra Egnen, og da jeg atter vendte tilbage, saa jeg en Dag, den 12. 7. 44, en Flok paa 25 Skarver over Sønderborg By. Det var det sidste, jeg saa til Fuglene; for da jeg den 17. 7. 44 var i Hejrekolonien, bemærkede jeg overhovedet ikke noget til Skarverne, og Rederne var forladte. Enten maa Fuglene have faaet Ynglen færdig eller ogsaa har de af en eller anden Grund forladt Ynglestedet. Hvorvidt Skarven saa har ynglet paa Als i 1944, eller blot gjort Forsøg derpaa, faar staa hen. Det skal imidlertid blive interessant at se, om Fuglen indfinder sig her til næste Aar.

O. BEHREND.

Spurveuglen, *Glaucidium passerinum*, set paa Als.

Den 29. 12. 44 i Skumringen saa jeg imod den lyse Vesthimmel en lille Fugl paa en elektrisk Ledning ved Lysabildskov (Sydals). Da jeg gik nærmere, fløj den hurtigt ned mod Jorden, og jeg saa, det var en lille Ugle, hvorpaa den forsvandt. I Flugten var den næppe større end en Flagermus og siddende paa Ledningen som en Gulspurv. Der er ingen Tvivl om, at det har drejet sig om en Spurveugle.

O. BEHREND.

**Turtelduen, *Streptopelia turtur*, maa yngle i Frøslev—
Bommerlund Plantager.**

Sommeren 1943 var jeg Assistent i Frøslev—Bommerlund Plantager og færdedes som Følge heraf næsten daglig navnlig i Bommerlund Plantage. Herved fik jeg Lejlighed til at fastslaa et Par formodede Ynglefugles virkelige Tilstedeværelse. Saaledes bemærkede jeg Turtelduen flere Gange i Sommerens Løb. 31. Maj fløj en hen over Bommerlund, 6. Juni saas atter en samme Sted og 7. Juni ligeledes en enkelt kurrende i Frøslev Plantage. 3. Juli iagttoges 1 Stk. paa nært Hold i en Gran-tykning i Bommerlund Plantage, og 7. Juli observeredes den — eller en anden — igen paa nøjagtig samme Plet, og da jeg derefter foretog en nærmere Eftersøgning, stødte jeg et Par Hundrede Meter fra Stedet paa 2 udføjne Unger, der fløj op fra et Vejspor.

NIELS HARALD JENSEN.

Halsbaandallike, *Coloeus monedula soemmeringii*, i Nordjylland.

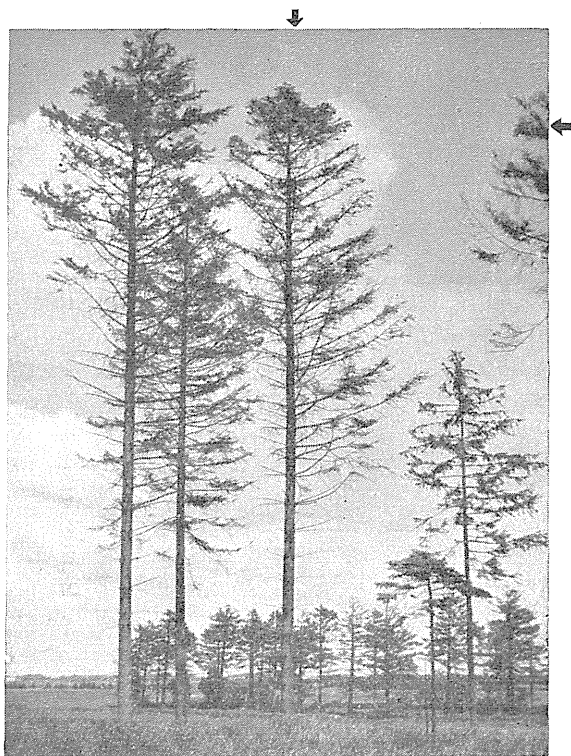
Fra sidst i Februar til først i April 1944 opholdt der sig en Halsbaandallike blandt de talrige Alliker, der daglig søgte Føde i Strandkanten N.Ø. for Aalborg. Fuglen iagttoges jævnligt, og flere Gange ugentlig. Den 16. Marts saas den paa en

Skorsten i Forstaden Sølyst sammen med en alm. Allike. Redebygning er dog udelukket paa denne Lokalitet, da Fuglen ikke iagttoges efter 8. April.

TORBEN SVENDSEN.

**Stor Tornskade, *Lanius excubitor*, Redefund i
Bommerlund Plantage.**

Den 4. Juni 1943 fandt jeg Reden af Stor Tornskade i Nord-

N. H. J. fot.

Rede af Stor Tornskade anbragt i Toppen af den store Gran midt i Billedet. Reden ses som en mørk Fortykkelse paa Stammen under Toppen. Bommerlund Plantage 5. Juni 1943.

siden af Bommerlund Plantage. Reden var anbragt helt oppe i Toppen af en 14 m høj fritstaaende Gran i Skovkanten. 6 flyvefærdige Unger sad dels i Reden, dels ude paa Grenene og tiltrak sig ved deres hæse Skrig Opmærksomheden paa lang Afstand. 6. Juni fløj Ungerne fra Redetræet, og Familien holdt derefter til i Nærheden til den 23. Juni, hvorefter den for-

svandt; men 8. Oktober hørtes og saas atter en enkelt Fugl ved Redetræet. Endelig saas 3. og 5. November en Tornskade i Egnen, dog sikkert hidrørende fra Træk.

NIELS HARALD JENSEN.

Vandstær, *Cinclus cinclus*, og Vandrikse, *Rallus aquaticus*, ved Susaaen.

26. Januar 1945 saa jeg nedenfor Vandfaldet ved Mg. Mølle i Næstved en Vandstær og to Vandrikser. Begge Arter var optaget af at søge Føde. Vandstæren fra en Sten, hvorfra den en Gang imellem dykkede ned i Vandet, Vandrikserne i Vandkanten inde ved den aabne Bred. Vandrikserne var meget uselskabelige, og den ene forfulgte i flere Minutter temmelig ihærdig den anden, der havde en Orm eller Larve i Næbbet. De to Individuer er rimeligvis, tvunget af Isdannelsen, kommet ned fra den ovenfor liggende Mølledam.

Samme Dag saas en Vandstær i Nærheden af Hvælvingebroen ved Herlufsholm. Vandstæren ved Vandfaldet har i længere Tid holdt til der.

GR. SCHMIT.

To Redefund af Misteldrossel, *Turdus viscivorus*, i Nordsjælland.

I Slutningen af Juni 1943 hørte jeg i Rude Skov Misteldroslerens karakteristiske, snerrende Advarselslyd fra en Samling høje Graner, og lidt senere fik jeg Øje paa en Misteldrossel-familie bestaaende af to gamle Fugle og 3-4 Unger, der hoppede rundt i Toppen af Granerne. Det var sandsynligt, at Ungerne var udrugede der i Skoven. Jeg undersøgte derfor Skoven igen midt i April 1944 for at konstatere, om Misteldroslerne skulde være der igen. Det lykkedes mig ogsaa at høre en Han synge, og kort efter fandt jeg et Par, der hoppede omkring sammen med en Flok Vindrosler. De to Misteldrosler var meget sky, og saasnart de fik Øje paa mig, fløj de snerrende et Stykke bort efterfulgt af Vindroslerne.

14 Dage senere fandt jeg i Nærheden Reden med fire Æg. Den sad i en Kløft i et Birket træ ca. 4 Meter over Jorden.

Da jeg en Uge senere atter vilde se til Reden, var den desværre revet ned og ødelagt, og jeg saa og hørte ikke noget til Misteldroslerne paa Stedet.

Et Par Uger senere saa jeg atter Drosselparet i Skoven,

men et godt Stykke fra den ødelagte Rede; jeg fandt ingen ny Rede og har ikke siden haft Lejlighed til at observere Parret.

Den 21. Maj 1944 saa jeg et Par Misteldrosler i en Skov ved Lillerød. De hoppede fra Træ til Træ i Toppen af nogle høje Bøge og forsvandt snerrende, da jeg nærmede mig. Der er vist ikke megen Tvivl om, at det har drejet sig om Ynglefugle.

I Begyndelsen af Maj 1944 iagttog jeg i Jægersborg Hegn en Misteldrossel. Den var alene og gav sig straks til at skælde ud, da jeg nærmede mig. Jeg regnede derfor med, at det drejede sig om en Ynglefugl, og at dens Mage rugede i Nærheden. Den 25. Maj fik jeg bekræftet min Antagelse, idet jeg ca. 100 Meter fra det Sted, hvor jeg havde set den omtalte Fugl, fandt Reden med flyvefærdige Unger siddende paa Kanten. Begge Forældrene madede ivrigt, men kun naar jeg holdt mig i passende Afstand, ellers fløj de snerrende omkring. Reden var anbragt inde ved Stammen paa de nederste Grene i en høj Bøg, 10-12 Meter til Vejrs. Den var godt skjult og kunde saaledes kun ses fra een Side. Mens jeg opholdt mig ved Reden, kom først en Musvaage og derefter en Skovskade i Nærheden af den; men begge blev omgaaende jaget paa Flugt af de arrigt snerrende Misteldrosler. Den næste Dag var jeg atter ved Reden; men denne var nu forladt, og Misteldrosselfamilien fløj omkring i Træerne i Nærheden.

HANS PLESNER.

Talrig Tilstedeværelse af Misteldrossel, *Turdus viscivorus*.

Medens Misteldroslen før 1943 kun er iagttaget ret spredt og faatallig i Frøslev Plantage, hørte J. CHR. HARBOE den flere Steder 16. Maj 1943 (D. O. F. T. 1943, p. 204). Da ogsaa mine Iagttagelser fra 1943 gaar ud paa, at Arten var tilstede i betydeligt Antal baade i Frøslev og Bommerlund Plantage, kunde det se ud til, at der er sket en stærk Forøgelse af Bestanden dette Aar. I Bommerlund saa jeg daglig Misteldrosler paa vidt forskellige Steder i den store Plantage, og jeg vil antage, der ynglede ca. 25 Par. I Frøslev Plantage var der ligeledes adskillige Par, i Kidskelund Plantage 3 Par og i Kelstrup Plantage 3-5 Par.

4. Juni bemærkede jeg de første udfløjne Unger, som blev madet af Forældrene. 5. Juli fandtes dog endnu en Rede med store Unger. 23. Juli var Flokkene af Misteldrosler, der strejfede rundt i Plantagen og paa Markerne, oppe paa 50-100 Fugle.

Derefter saas daglig Flokke af vekslende Størrelse, indtil de sidste forsvandt 18. November.

NIELS HARALD JENSEN.

Sortstrubet Bynkefugl, *Saxicola torquata rubicola*.

1943 bemærkedes et Par første Gang paa Yngleplads i Frøslev Plantage den 1. April. Ved Frøslev Polde fandtes dette Aar to Par, begge Par er set samtidigt med udføjne Unger. Familierne strejfede om i Nærheden af Ynglepladsen i mere end to Maaneder; jeg saa dem sidste Gang her den 5. August.

NIELS HARALD JENSEN.

Hvidhalset Fluesnapper, *Ficedula albicollis*, paa Bornholm.

29. Maj 1942 saa jeg en Hvidhalset Fluesnapper, ♂, i min Have i Rønne. Fuglen var vel paa Vej til Gotland.

EDG. MADSEN.

Musvit, *Parus major*, angriber Rødhals, *Erithacus rubecula*.

Idet jeg henviser til cand. mag. HOLGER POULSEN's Artikel i D. O. F. T. 1944, „Angriber Musvitten andre Fugle“, kunde følgende Iagttagelse muligvis være af Interesse.

Den 28. Jan. 1945 (tykt Snelag og stærk Kulde) hørte jeg, idet jeg paa Ski passerede en af de gamle indhegnede Betonstillinger ved Fæstningskanalen, der gaar fra Kgs. Lyngby til Ermelunden, et lille Skrig og saa da en Musvit flyve bort fra en Rødhals, der sad paa en lille Gren lige over en stor Sne-drive. Rødhalsen saa noget medtaget ud og havde meget Bæsvær med at holde sig fast paa Grenen. Lidt efter kom Musvitten tilbage, idet den „kvidrende“ fløj fra Gren til Gren nærmende sig Rødhalsen mere og mere, indtil den til sidst sad paa Grenen umiddelbart ved Siden af Rødhalsen. Pludselig gav Musvitten Rødhalsen et kraftigt Stød med Næbbet i Øjeregionen, hvorpaa den atter fløj bort. Dette gentog sig 4-5 Gange, og hver Gang skreg Rødhalsen og baskede med Vingene. Til sidst tumlede den ned af Grenen og laa tilsyneladende livløs i Sneen. Det lykkedes den dog at baske hen til en lille Plet bar Jord, hvor den blev liggende med udbredte Vinger. Musvitten var dog snart over den igen, denne Gang hakkende den oven i Hovedet. Skræmt af nogle forbi-løbende Skiløbere fløj Musvitten bort et Stykke Tid, men Rødhalsen var nu, saa vidt jeg kunde skønne, allerede død, hvil-

ket jeg dog ikke kunde konstatere nærmere p. Gr. af den høje Pigtraadsindhegning.

Hvorlænge det hele havde staaet paa, inden jeg kom, ved jeg ikke, og jeg ved heller ikke, om Rødhalsen i Forvejen havde været et sygt eller et af Kulde medtaget Individ, muligvis det sidste.

Da det varede noget, inden Musvitten kom tilbage, og da jeg selv skulde videre, saa jeg ikke Musvitten æde af Rødhalsens Hjernemasse, hvilket jo har været Formaålet med hele Aktionen. Det var meget ejendommeligt at iagttage Musvitten, der hele Tiden, nærmest som i stærk Ophidselse, „kvidrende“ hoppede fra Gren til Gren med hængende Vinger nærmende sig Rødhalsen. Den mindede mest om en bejlende Han.

J. MONRAD.

ANMELDELSER

TH. ALVING: Fugle ved Menneskers Huse. Tegninger af FALKE BANG. 176 Sider + 14 Tegninger. E. Munksgaard. Kbhvn. 1944. Pris: 6,00 Kr. hft. — — I denne Bog omtales de Fugle, der forekommer ved Menneskers Huse, d. v. s. Graaspurv, Forstue- og Bysvale, Mursejler, Stær, Stork, Slørugle, Kirkeugle, Natugle og Gærdesmutte. Naar den sidste tages med, er der rigtignok mange andre, der ogsaa burde være taget med.

Det interessante ved denne Bog er ikke Emnet, som har været behandlet ofte, men det er det, der fortælles om de enkelte Fugle, idet Forfatteren oftest undlader at nævne det alment kendte og i Stedet for fremdrager interessante Træk af disse Fugles Bygning og Biologi, som nok er velkendt af Fagfolk, men ikke af den større fugleinteresserede Kreds, eller ogsaa peger han paa de mange Ting, man endnu ikke ved om disse almindelige Fugle. Forfatteren viser her en egen Evne til at vælge sit Stof. De bedste Afsnit er Graaspurven, Storke og Gærdesmutten, hvor der i den ret udførlige Fremstilling kommer en Del nyt frem. Tilsyneladende har Forf. et stort Førstehaandskendskab til Fuglene, men det er snart tydeligt, at meget af det, der hos de fleste Læsere vil blive opfattet som Resultat af Forfatterens egne Undersøgelser og Udtryk for hans selvstændige Mening, stammer fra hans flittige Litteraturstudier. Dette kunde have været undgaaet, hvis Forfatteren havde angivet, hvad der var hans eget, og hvad der skyldtes andre. I det mindste kunde der have været nævnt, hvilke Kilder Fremstillingen bygger paa. Litteraturhenvisninger vilde have været meget gavnlige her, hvor det ofte drejer sig om nye Resultater. Navnlige Arbejdet om Gærdesmuttens Ynglebiologi bør kendes, hvorfor der henvises til nedenstaaende Referat.

Her skal ikke gaas ind paa Forfatterens forskellige Hypoteser, navnlig naar det ikke er hans egne. Med sin morsomme og livlige Stil og